

ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ — ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ

Jeff Pippenger
2025-12-02

ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ

“ଏହା ଏକ ଗଭୀର ଆକାଂକ୍ଷା ସହିତ ଯେ ମୁଁ ସେହି ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦିନର ଘଟଣାମାନେ ସେହି ଅବସରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସହିତ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ଯୋହନ କହିଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କର ମହାଶକ୍ତି ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା।’ ପରେ, ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିବେ।”

“ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ୱର ନୂତନ ଜୀବନ ଶାସିତ କରିପାରନ୍ତି; ସେ ବେଦୀରୁ ଦ୍ୱଳିତ ଅଙ୍ଗାର ନେଇ ଓଷ୍ଟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିରେ ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି କରିପାରନ୍ତି। ହଜାର ହଜାର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରିବାର ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରାଣସଞ୍ଚାରିତ ହେବ। ତତଳା ଜିହ୍ୱା ମୁକ୍ତ କରାଯିବ, ଏବଂ ଭୀତୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ସାହସୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯିବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚିତାରୁ ଆତ୍ମାର ମନ୍ଦିରକୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏମିତି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରବର୍ଷା ଢାଳାଯିବ, ସେମାନେ ତାହାର ସହଭାଗୀ ହୋଇପାରିବେ।” Review and Herald, July 20, 1886.

ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ପର୍ବ ଭାବେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ପାସ୍ତୋର, ଖମିରହୀନ ରୁଚିର ପର୍ବ, ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ ଏବଂ ସପ୍ତାହମାନଙ୍କର ପର୍ବରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଏକ କାଳଖଣ୍ଡ, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହି କାରଣରୁ ଏହାକୁ “ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନ” ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି ରତ୍ନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ତାଙ୍କର ଆରୋହଣ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚାଲିଶି ଦିନର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ପରେ ଉପର ଘରରେ ଦଶ ଦିନ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଐକ୍ୟ ସାଧିତ ହେଲା। 9/11 ଏକ ଏମିତି କାଳଖଣ୍ଡର ଆରମ୍ଭ କଲା ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି ରବିବାର ଆଇନ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦିନଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; ଏମିତି ଏକ ସମୟବିନ୍ଦୁ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଏକ କାଳଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଗାମୀ ହୋଇଛି, ଯାହା 9/11 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନ” ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ।

ପିତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ ଯେ “ଅଗ୍ନିର ଜିଭାମାନ” ବୋଲି ଯେ ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିଟା ମଦ୍ୟପ ଅବିବେକ ନୁହେଁ, ବରଂ ସନ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିବାଦ ଉଠାଯାଇଥିବାରୁ ଏହା ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକର ପୂରଣ ଥିଲା। “ଜିଭାମାନ” ଏକ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଅଗ୍ନି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟର ସନ୍ଦେଶ ଦେବତ୍ୱ (ପରମେଶ୍ୱର ଭଲ୍ଲକାରୀ ଅଗ୍ନି ଅଟନ୍ତି) ଓ ଜିଭାର ମାନବତ୍ୱର ଏକ ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେପରି ପିତର ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ସମୟରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେପରି ଖୁଚିନାଟି ତର୍କ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଏକ ପୂର୍ବତନ ନିୟମର ଜନସମୁଦାୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଅଟିକି ଯାଇ ଯିବାଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷା ପଡ଼ୁଛି।

ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଏବଂ ଆତ୍ମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଧାରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦେଇଥିବାଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ସମୟରେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଚର୍ଚ୍ଚଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ରୀଣା ଆସିଥିବା ଭକ୍ତିଶୀଳ ଯିହୁଦୀମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଏହି ସମୟ ପ୍ରଚାରିତ ହେବାମାତ୍ରେ ବହୁ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତମକିଉଠିଲେ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ

କହୁଥିବା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ଓ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏମାନେ ଯେ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ କି ଗାଲିଲୀୟ ନୁହନ୍ତି? ତେବେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କେ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଛୁ, ସେହି ଭାଷାରେ କିପରି ଶୁଣୁଛୁ? ପାର୍ଥୀୟ, ମେଦୀୟ, ଏଲୀୟ, ମେସୋପଟାମିଆର ବାସିନ୍ଦାମାନେ, ଯିହୁଦିଆ, କାପ୍ପାଦୋକିଆ, ପନ୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଆସିଆର ଲୋକମାନେ, ଫରୁଶିଆ ଓ ପାଞ୍ଚୁଲିଆ, ମିଶର, କୁରେନୀର ଆସପାସର ଲିବିଆର ଅଞ୍ଚଳମାନେ, ରୋମରୁ ଆସିଥିବା ପରଦେଶୀମାନେ, ଯିହୁଦୀ ଓ ଧର୍ମାନ୍ତରିତମାନେ, କ୍ରେତୀୟ ଓ ଆରବୀୟମାନେ—ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ଆମ ଭାଷାରେ ଇଶ୍ଟ ରଙ୍ଗ ଅଭିଭାଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିବା ଶୁଣୁଛୁ। ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇ ସନ୍ତୋଷ ମନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ? କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ମାନେ ଉପହାସ କରି କହିଲେ, ଏମାନେ ନୃତ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷା । ଯଦି ସତ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପିତର ଏଗାରୋଜଣଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଉକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଯିହୁଦିଆର ପୁରୁଷମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁଗାଲିଲୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ, ଏହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ହେଉ, ଏବଂ ମୋ କଥାଗୁଡ଼ିକ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ଶୁଣ; କାରଣ ତୁମେ ଯେପରି ଭାବୁଛ, ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; କାରଣ ଏବେ ଦିନର ତୃତୀୟ ପ୍ରହରମାତ୍ର । ପ୍ରେ ରିତ 2:4-15.

ପୀତର ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଏକ ପୂରଣ ଭାବେ ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେହି ଅନୁକ୍ରେମରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଶ୍ରେୀତାମାନେ “ଆକାଶତଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରୁ” ଆସିଥିଲେ । 9/11 ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ରବିବାର ବିଧି ସମୟରେ ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣ ସମଗ୍ର ଜଗତ ସାମ୍ନାରେ ଏକ ପତାକା ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବାବେଳେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବେ । ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟାୟ କାଳ 9/11ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ରବିବାର ବିଧିରେ ଏହାର ସମାପ୍ତି ହୁଏ ।

“ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ କେବେ ସୁଦ୍ଧା ଇଶ୍ଟରଙ୍ଗର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ଚରିତ୍ରରେ ଏକଟି ଦାଗ କିମ୍ବା କଳଙ୍କ ଥାଏ । ଆମର ଚରିତ୍ରର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଧାରିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚିତାରୁ ଆତ୍ମା-ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ର କରିବା—ଏହା ଆମ ପାଖରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି । ତାହା ପରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବର୍ଷା ଯେପରି ପେଟ୍ରିକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେପରି ଶେଷ ବର୍ଷା ଆମ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ।”

“ଆମେ ଆମର ସାଧନାସମୂହ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହଜରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଆମେ ନିଜକୁ ଧନୀ ଏବଂ ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ଭାବୁଛୁ, ଏବଂ ଜାଣୁନାହିଁ ଯେ ଆମେ ‘ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଏବଂ କରୁଣାର ଯୋଗ୍ୟ, ଏବଂ ଦରିଦ୍ର, ଏବଂ ଅକ୍ଷ, ଏବଂ ନିର୍ମୂଳ’ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଏହି ଉପଦେଶକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସମୟ: ‘ମୁଁ ତୁମକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି, ତୁମେ ମୋରୁ ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିଣ, ଯେପରି ତୁମେ ଧନୀ ହେବ; ଏବଂ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର, ଯେପରି ତୁମେ ପରିଧାନ କରିବ, ଏବଂ ତୁମ ନିର୍ମୂଳତାର ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଉ; ଏବଂ ତୁମ ଚକ୍ଷୁରେ ଅକ୍ଷିତ୍ୱ ଲେପନ କର, ଯେପରି ତୁମେ ଦେଖିପାରିବ ।’ ...”

“ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଗତର କଳଙ୍କରୁ ନିର୍ମୂଳ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ଆମର ଚରିତ୍ରର ବସନକୁ ଧୋଇ ମେଷଣାବକଙ୍କ ରକ୍ତରେ ତାହାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ଗର୍ବ, ଉକ୍ତ ଭାବନା, ଓ ଆତ୍ମିକ ଅଳସ୍ୟକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଚରିତ୍ରର ସମାପିକୃତ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ‘ଆଜି ଯଦି ତୁମେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବ, ତୁମ ହୃଦୟ କଠୋର କରିବ ନାହିଁ ।’ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷାମୟ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛୁ, ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛୁ, ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛୁ । ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି । ‘କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ଭାଇମାନେ,’ ପୌଲ କହନ୍ତି, ‘ଅନ୍ଧକାରରେ ନୁହଁ, ଯେପରି ସେହି ଦିନ ଚୋରର ନ୍ୟାୟେ ତୁମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ।’ ଅପେକ୍ଷାରତ, ଆକାଞ୍ଛାରତ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକ, ଶୋକରୁ ଆନନ୍ଦ, ଓ କ୍ଳାନ୍ତିରୁ ବିଶ୍ରାମ ଆଣିବା ସଦା ସର୍ବଦା ଇଶ୍ଟରଙ୍ଗ ଭବେ ଗ୍ରହଣ କରି ଆସିବି ।”

“ଭାଇମାନେ, ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ମହାକାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମେ କ’ଣ କରୁଛ? ଯେମାନେ ଜଗତ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜଗତୀୟ ଛାଞ୍ଚ କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ଟ ରଙ୍ଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ସ୍ୱୀକାର ନିଜ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଛାଞ୍ଚ କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଲଳାଟରେ ଇଶ୍ଟ ରଙ୍ଗ

ମୋହର ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା । ଜାରି ହେବ ଏବଂ ସେହି ମୁଦ୍ରା । ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ମଳ ରହିବ।”

“ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାର ସମୟ ଅଟେ । ଅଶୁଚି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା କେବେ ମଧ୍ୟ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । ଆକାଂକ୍ଷାପରାୟଣ, ଜଗତପ୍ରେମୀ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମୁଦ୍ରା କେବେ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଜିହ୍ଵା ବା କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମୁଦ୍ରା କେବେ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । ଯେମାନେ ଏହି ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ—ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ—ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଗକୁ ବଢ଼, ମୋର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କେବଳ ସଂକ୍ଷେପରେ ଲେଖିପାରିବି, ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛି । ତୁମେ ନିଜେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ଯେଣୁ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଘଣ୍ଟାର ଭୟଜନକ ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ବୁଝିପାରିବ ।” Testimonies, volume 5, 214, 216.

ଏଠାରେ ସିଷ୍ଟର ହାଲ୍ ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟକୁ ଏକ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ—“ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ ପାଏ।” ତଥାପି, ସେ ରବିବାର ଆଇନ ଏବଂ ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ—ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆହ୍ଵାନ ଏମିତି ଏକ ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବରୁ ରହେ ଏବଂ ଯାହା ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସୂଚିତ । ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ବିଶ୍ଵାସବାଦର ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧିକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଦିନ” ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇପାରେ । ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରୀକ୍ଷାର ପୂର୍ବରୁ ଆସେ ।

“ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା” ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ସେହିପରି “ପତିତ ହେବ, ଯେପରି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବର୍ଷା ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲା ।” ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ସମୟ ଏକ ଛିଟକାଣି ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଆରୋହଣରୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ।

ଏହା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ଵାସ ଫୁଲିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କର । ଯୋହନ 20:22.

ତାଙ୍କର ଶ୍ଵାସ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ବହନ କରେ, ଏବଂ ଶବ୍ଦର ଧ୍ଵନିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ଵାସ ହିଁ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ପ୍ରଦାନ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ଶ୍ଵାସ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ବହନ କରେ । ଯେ ଶ୍ଵାସ ଆଦମଙ୍କ ଦେହକୁ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ଶ୍ଵାସ ହିଁ ଯିହିଜ୍ଢେଲଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥିତ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ସେନାକୁ ଜୀବନ ଦେଇଥାଏ ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଶ୍ଵାସରୂପେ ଫୁଲିଦେବାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଦାନ କରିବାରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ତାହା ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷା ପୂର୍ବରୁ କେବଳ କିଛି ବୁଝା ସମାନ ଥିଲା ।” Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ “ଶ୍ଵାସ” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କଲା, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ସନ୍ଦେହ କଲେ ।

କିନ୍ତୁ ବାରୋଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଦିବିମୁସ ବୋଲି ତାକାୟାଉଥିବା ଥୋମା, ଯୀଶୁ ଆସିଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନଥିଲେ । ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ମୁଁ ତାଙ୍କ ହାତରେ କିଳମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ନ ଦେଖି, ଏବଂ କିଳମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନରେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ନ ରଖି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଶ୍ଵରେ ମୋର ହାତ ନ ଦିଏ, ତେବେ ମୁଁ କଦାପି ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ନାହିଁ । John 2:24, 25.

ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ 1ୟ ଅବଧି “ପରୀକ୍ଷା ।”ର ଏକ କାଳକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ର ଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଥୋମାସଙ୍କ ର ସନ୍ଦେହଜନିତ ବିବାଦ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆରମ୍ଭ ରେ ଥୋମାସଙ୍କ ର ଏହି ବିବାଦ, ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ 1ୟ ରତ୍ନର ଶେଷରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ର ବିବାଦକୁ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ । ଆରମ୍ଭ ରେ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ନିଜ ବାକ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ।କୁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପେକ୍ସକୋଷ୍ଟ 1ୟ ରତ୍ନର ଶେଷରେ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର

ଆମ୍ଭ ଲୁ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ଦାନ କଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚାସ ଫୁଲିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ, ତାହା ଏମ୍ମାଉସକୁ ଯାଉଥିବା ପଥରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ନିକଟରେ ଯେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲେ, ତାହାର ବିଚାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ।

ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ଓ ଚର୍ଚ୍ଚାବିଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ ରହିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ...

ତାହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମୂର୍ଖମାନେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ହୃଦୟରେ ଧୀରଜନମାନେ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କି ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ନିଜ ମହିମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା? ଏବଂ ମୋଶା ଓ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ସେ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ବିଷୟକ କଥାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେହି ଗ୍ରାମର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ; ଏବଂ ସେ ଆଉ ଦୂରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପରି ଦେଖାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରି କହିଲେ, ଆମ ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ; କାରଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଉଛି, ଏବଂ ଦିନ ବନ୍ଧୁତ କାଟିଗଲାଣି । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ଏବଂ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନକୁ ବସିଥିବାବେଳେ, ସେ ରୁଚି ନେଲେ, ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ଭାଙ୍ଗିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହେଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ପଥରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ସହିତ କଥାହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କି ଆମ ହୃଦୟ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁ ହେଉନଥିଲା? ଲୁକ 24:15, 16, 25-32.

ଯେପରି ଯୀଶୁ ଏମ୍ମାଉସରେ "ଭୋଜନ ପାଇଁ ବସିଥିଲେ," ସେପରି ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ଘଟଣାରେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏକତ୍ର ଭାବେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟାୟ କାଳର ଆରମ୍ଭ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଓ ଭୋଜନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି । ଆରମ୍ଭିକ ଘଟଣାମାନେ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ—ଏକ ପକ୍ଷ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ । ଭୋଜନ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ, ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଘାଟନ—ଏହି ସବୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ମୋଶା ଓ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ" ଠାରୁ ନିଜ ଶିକ୍ଷାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଯେ, ସେ ମୋଶାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାଙ୍କର ରେଖାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାକୁ ସମନ୍ୱିତ କଲେ—ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ।

୯/୧୧ ତାରିଖରେ ଯିହିଲ୍‌ଏଲଙ୍କ ସଭରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚାରି ପବନର ଶ୍ୱାସ ବହିଲା । ସେ ସମୟରେ, ଯେପରିକି ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ରେ ଅବତରଣ କରି ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଏକ ଏମିତି ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଅବତରଣ କଲେ ଯାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରିକି ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟାୟ କାଳର ଆରମ୍ଭରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଥୋମାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପ୍ରତି ଅନିଚ୍ଛା ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ବାର୍ତ୍ତା ପରିଚିତ କରାଯାଇବା ବେଳେ ଏକ କମ୍ପାନ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ।

9/11 ରେ ବିନ୍ ଟାଉର୍ସର ପତନ ବିଷୟରେ କହିବା ସମୟରେ ଆମକୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଭୁ "ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଭୟାବହ ଭାବେ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ" ଉଠିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ଏକ "କମ୍ପାନ" ସତ୍ୟର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ କରାଯାଏ । କିଛି "କମ୍ପାନ" ବାହ୍ୟ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀର ଭିତରେ ଘଟୁଥିବା ଆନ୍ତରିକ କମ୍ପାନଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ପରିବେଶରେ ଘଟେ ।

"ମୁଁ ଯେ କମ୍ପାନ ଦେଖୁଥିଲି, ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ବୋଲି ପଚାରିଲି, ଏବଂ ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ ଏହା ଲାଓବିକିୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଲାଭ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିବା ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ୫ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ।"

ହେବ। ଏହା ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ହୃଦୟ ଉପରେ ନିଜ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବଶ୍ରେଣୀ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଓ ସରଳ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ। କେହି କେହି ଏହି ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହାର ବିରୋଧରେ ଉଠିପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଏହିଥିରୁ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କମ୍ପାନି ସୃଷ୍ଟି ହେବ।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ। ଯେ ଗମ୍ଭୀର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଭର କରୁଛି, ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ହାଲୁକାଭାବରେ ଗଣାଯାଇଛି, ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବହେଳିତ କରାଯାଇନଥାଏ। ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗଭୀର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯେମାନେ ସତ୍ୟରୂପେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବେ ଏବଂ ପବିତ୍ର କରାଯିବେ।” Early Writings, 271.

ଆନ୍ତରିକ “କମ୍ପାନି” ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟ ହୁଏ, ଯେମାନେ ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ଖାଇଟ 1888 ମସିହାରେ ଜୋନ୍ସ ଓ ଖଗନରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ବୋଲି ପରିଚିତ କରିଥାନ୍ତି।

“A. T. Jones ଏବଂ E. J. Waggonerଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ଲାଓଦିକିୟା ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ; ଏବଂ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥାଇ ସୁଖା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପରମେଶ୍ଵର-ଦିଆଯାଇଥିବା କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେନାହିଁ, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ହାୟ।” The 1888 Materials, 1053.

ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ପ୍ରତିରୋଧ ଏକ କମ୍ପାନି ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହାଇଲ୍ଡ 1888ର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୃତ୍ୟ ଅବତରଣ ସହିତ ସମନ୍ବିତ କରନ୍ତି।

“ପୂର୍ବଧାରିତ ମତମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପ୍ରତି ଅନିଚ୍ଛା, ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସ୍ଵୀକାର—ଏହି କାରଣମାନେ ମିନିଆପୋଲିସରେ ଭ୍ରାତା ଖଗନର ଓ ଜୋନ୍ସଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ବିରୋଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିରୋଧର ବଡ଼ ଅଂଶର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା। ସେହି ବିରୋଧକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି ସାତାନ୍ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଆମର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବିଶେଷ ଶକ୍ତିକୁ ଦୂରେ ରଖିବାରେ ସଫଳ ହେଲା, ଯାହାକି ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା କରୁଥିଲେ। ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ଲାଭ କରିବାରୁ ରୋକିଦେଲା, ଯାହା ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵକୁ ବହନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ହେବାକୁ ପାରୁଥାନ୍ତା। ଯେ ଆଲୋକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶମାନ କରିବାକୁ ଥିଲା, ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଗଲା, ଏବଂ ଆମର ନିଜ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵାରା ସେହି ଆଲୋକ ବହୁ ଅଂଶରେ ବିଶ୍ଵରୁ ଦୂରେ ରଖାଯାଇଛି।” Selected Messages, book 1, 235.

ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭରେ ଥୋମାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ, ଯାହା ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ବିରୋଧୀ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ସେହି କମ୍ପାନିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପ ହେଲା ଯାହା ସେତେବେଳେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେଭେଲ୍-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଠର ନେତୃତ୍ଵ ଉଠିବାରୁ ଜୋନ୍ସ ଓ ଖଗନରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 1888 ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲାଓଦିକିୟା କଲିସିଆ ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ। 1888 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପରାକ୍ରମୀ ଦୃତ ତାଙ୍କର ମହିମାଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରିଲେ, କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବଧାରିତ ମତମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ନେତାମାନଙ୍କର ଅନିଚ୍ଛାର କାରଣରୁ ବହୁ ଅଂଶରେ କୋରହ, ଦାଥାନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା। ଥୋମା, ପେଟ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ, ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ କୋରହଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ, 1888 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ—ଏହି ସମସ୍ତେ 9/11ର ପ୍ରତିରୂପ; ସେତେବେଳେ, ଯୋଏଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଏକ ତୃତୀ ବାଜାଯିବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ତୃତୀ, ଇଶାୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ବାଜାଯାଇଥିଲା, ଏପରିକି 1888 ଓ ଲାଓଦିକିୟା ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତିରୂପ ହେଉଥିଲା। ଯିରିମିୟାଙ୍କର ପ୍ରହରୀ, ଯେ “ପୁରୁଣା ପଥ”କୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ତୃତୀ ବାଜାଏ, ସେ ତାଙ୍କର ସ୍ଵରକୁ ତୃତୀ ପରି ଉଚ୍ଚ କରୁଥିବା ଇଶାୟାଙ୍କ ସହିତ ସମଲୟ ରଖେ। ଯିରିମିୟାଙ୍କର ପ୍ରହରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ପ୍ରହରୀମାନେ, ଯିଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ ଯେ ତାଙ୍କର ଇତିହାସର ଡର୍କ କିମ୍ପା ବିବାଦରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତି କ’ଣ ହେବ?

ମୁଁ ମୋର ପହାଚା-ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡ ମାମାନ ହେବି, ଏବଂ ଦୁର୍ଗ-ମିନାର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାନ ପନ କରିବି; ଏବଂ ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିବେ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ତାତନା ପାଇଲେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବି। ହବକକ୍ କ 2:1.

“reproved” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ “ଡିରକ୍ଷ୍ଟ କରାଗଲା କିମ୍ବା ତର୍କ କରାଗଲା” ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରେ, କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଟି ତାହାର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରେ।

ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଲେଖ, ଯେଣୁ ଯେ ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ିପାରେ। ହବକକ୍ କ 2:2।

ମିଲରୀୟ ଇତିହାସର ପୂରଣରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା “ତର୍କ” କିମ୍ବା କମ୍ପାନ ହେଉଛି ଖିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଓ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ବିବାଦ। ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ଏହି ତର୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଲା 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ, ଯେତେବେଳେ ମିଲରୀୟ ସନ୍ଦେଶର ସ୍ଥିରୀକରଣ ହେଲା, ଏବଂ “ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ କମ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ” ଏମିତି ଜଣେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ନେଇ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ଯୋହନ ନେଇ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଥିଲା। ହବକକ୍ କଙ୍କ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ତର୍କ, ଥୋମାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ, 1888 ର ବିଦ୍ରୋହ, କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ, ପେଡ୍ରେକସ୍ ଦିନରେ ମଦ୍ୟପାନର ଅଭିଯୋଗ—ଏସବୁ 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ତର୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ। ଯେ ବିବାଦ ଉପରେ ତର୍କ ହେଉଛି, ସେହିଥିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ସନ୍ଦେଶ ନିହିତ ଅଛି, ଯାହା 9/11 ରେ ଛିଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲା।

ହବକକ୍ କରେ ଥିବା ସେହି ଉତ୍ତର, ଯାହା ମିଲରୀୟମାନଙ୍କୁ 1843 ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା, ସେହି ଉତ୍ତର ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକ-ଶ୍ରେଣୀର ବିକାଶ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ—କୋରହ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ବିପରୀତ ମୋଶେ ଦ୍ୱାରା; ଥୋମାସ ଓ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା; ପେଡ୍ରେକୋସ୍ରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମତଲାପନର ଯୁକ୍ତି; 1888 ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଜର ନେତୃତ୍ୱ; 1844 ମସିହାରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ବନାମ ମିଲରୀୟମାନେ, ଏବଂ 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ର ମୂର୍ଖ ଓ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ।

9/11 ରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଲିଦେବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ବୁନ୍ଦାରୂପେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶ୍ୱାସରୂପେ ଫୁଙ୍କିଦେଲେ। ପରେ ସେ ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ “ପଞ୍ଜି ପରେ ପଞ୍ଜି” ଆରମ୍ଭ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଖୋଲିଦେଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ନେଇଯାଇ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସତର୍କତାର ତୁରୀ ବାଜାଇବା ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ। 9/11 ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶ୍ୱାସ ଯିହିଲ୍ଲେ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଚାରି ପବନଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଥିଲା ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା “ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ”, ଯାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇବାବେଳେ ଏକ କମ୍ପାନ ସୃଷ୍ଟି କରେ। 1888 କୋରହ, ଦାଅନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ, କାରଣ କେବଳ ସନ୍ଦେଶଟି ନୁହେଁ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଉଥିଲା, ବରଂ ସେହି ଚୟିତ ପ୍ରହରୀମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ତୁରୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଧ୍ୱନି ଦେଉଥିଲେ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲେଖୁଥିଲେ ଯେ, “ମୁଁ ଯେ କମ୍ପାନ ଦେଖୁଥିଲି,” ସେହିଟି “ଲାଓଦିକିୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଆହୁନିତ ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟର କାରଣରୁ ଘଟିବ।” 1888ର ବାର୍ତ୍ତା ସେହି ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ 1888 ଓ 9/11 — ଉଭୟେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୁ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୃତଙ୍କ ଅବତରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

“ଆମର ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଓ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଏକ ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଣୁ ସୂଚିଥିବାମାନେ ଜାଗୃତ ହୁଅନ୍ତି।”

“ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରାଯାଏ, ସ୍ଥିର ଅଗ୍ରଗତି ସାଧିତ ହେବ। ଆସ, ଏବେ ଆମର ମହାନ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖିବା। ପ୍ରଭୁ ଶୁଷ୍ଟ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନଶ୍ୱାସ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଉଥିବା ଶୁଣିଲି: ‘ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ହୃଦୟ ଉପରେ ଗଭୀର ଚଳନ ବିନା, ତାହାଙ୍କର ଜୀବନଦାୟକ ପ୍ରଭାବ ବିନା, ସତ୍ୟ ଏକ ମୃତ ଅକ୍ଷରରେ ପରିଣତ ହୁଏ।’” Review and Herald, November 18, 1902.

୯/୧୧ ରେ ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶ ଡାହାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୁଷ୍ଟି ତାକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, କାରଣ ଇଣ୍ଡିଆର ପୂର୍ବତନ ରୁକ୍ମିର ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ ଧରି ନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର ହିଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଆନ୍ତୁ, “ଦୁର୍ଗତ ମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ, ଆମର ଗିର୍ଜାଘରମାନଙ୍କ ଏବଂ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।” ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ ଯାଏ ପୂର୍ବ ୯/୧୧ ରେ ଅବତରଣ କଲେ; ଏହାର ଅର୍ଥ, ୯/୧୧ ରେ ଲାଓଦିକିଆର ସେଭେନ୍ଥ -ଡେ ଆଡେ ଶୁଣିବା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ଏବଂ ଅଛି—“ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ” ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ମଦ୍ୟ ପମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ୯/୧୧ ଆଡେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା। କାଳର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଯୋଗ୍ୟଙ୍କ “ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ” ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପେଣ୍ଡେ କୋଷ୍ଟ 1୯୯୧ ରୁ ଆରମ୍ଭ ୯/୧୧ ରେ ଇଣ୍ଡିଆର ଜନମାନଙ୍କ ଜାଗ୍ରତ ସହିତ ହୁଏ ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିପୁଷ୍ଟି ତା ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ।

୨/11ରେ ଘଟିଥିବା ଜାଗରଣ ହେଉଛି ଧର୍ମତ୍ୟାଗରେ ପଡିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କ ଅକ୍ତିମ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ। ରବିବାର-ବିଧିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିବା ଜାଗରଣ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରେ। ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଏକ, ଏବଂ 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରୋର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ 18 ଜୁଲାଇ, 2020ର ପୂର୍ବବାଣୀ ସମ୍ପନ୍ନାୟ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରତି ଜାଗ୍ରତ କରାଯାଇଥିଲେ। ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଜାଗରଣ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଯାହା ୨/11କୁ ଇତ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, 18 ଜୁଲାଇ, 2020କୁ ତେରୋତିଅ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ରବିବାର-ବିଧିକୁ ଇତ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ବାକ୍ଷତମ ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ବାକ୍ଷତମ ଅକ୍ଷର ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେହି ଚିହ୍ନିତ ଜାଗରଣର ଶେଷରେ ଚୁଡ଼ାକ୍ତ ରୂପେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ପ୍ରଭୁ ୨/11 ରେ “ଶୁଣ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଶ୍ୱାସ ଦିଅନ୍ତୁ,” ଯେପରି ସେ ପେଣ୍ଡେକୋଷ୍ଟୀୟ ଯୁଗର ଆରମ୍ଭରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶ୍ୱାସରୂପେ ଦାନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ ପରେ ଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ “ପଲ୍ଲି ପରେ ପଲ୍ଲି” ବୋଲିଥିବା ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନାୟ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ଗ୍ରହଣ ଏକ ଭୋଜନ କରୁଥିବାବେଳେ ଘଟିଥିଲା, କାରଣ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଦେହ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଯିଏ ବାକ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

କୋରହ, ଦାଆନ ଓ ଅବୀରାମଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ (ଯେପରି 1888 ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଟର ନେତୃତ୍ୱ ମଧ୍ୟ) ସେହି ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଇଣ୍ଡିଆର ଜନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ତୁରୀ-ବାଉଁଶକୁ ବିରୋଧ କରି କର୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସହିତ “ପୁରୁଣା ପଥ” — ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ଥର” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ — ପ୍ରତି ଫେରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି। ଏହି ତୁରୀ ପୁନର୍ଜୀବନ ଓ ସଂସ୍କାର — ଉଭୟ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛି। ମିଲରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ-ମଣିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା ଚିଏ ମଧ୍ୟ, ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଘୋଷିତ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ମୋଶାଙ୍କ “ସାତ ଥର” ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ। ଆରମ୍ଭରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା; ଶେଷରେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେଲା। ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର କାରଣରୁ ଯିହ୍ୱେଲ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଟକୁ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକର ଉପତ୍ୟକା ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। 1863 ଠାରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳଖଣ୍ଡ, ଯିଶୁ ଛବିଶ ଅନୁସାରେ ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକା, କିନ୍ତୁ ଯିହ୍ୱେଲ ଅନୁସାରେ ସେହିଟି ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକର ଉପତ୍ୟକା। ଏହି ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଉପତ୍ୟକା, ଯୋଗ୍ୟଙ୍କ ଯେହୋଶାଫଟର ଉପତ୍ୟକା ସହିତ ସମରେଖିତ, ଯାହାକୁ ଯୋଗ୍ୟ “ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଉପତ୍ୟକା” ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଏହି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଆଧାର ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କରି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉନ୍ନୀପିତ ହୋଇପାରେ ଯେ ୨/11 ସମୟରେ କିପରି ଯୋଗ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟି ପେଟ୍ରେକସ୍ ଦିନରେ ପେଡ୍ରସ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶରେ ପରିଶିତ ହେଲା? ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାମାନରେ ଆମେ ଏହି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବୁ।

“(୫ ନଭେମ୍ବର, ୧୮୯୨ ରେ, ଦକ୍ଷିଣ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଏଡେଲେଡ଼ରୁ, ‘ପ୍ରିୟ ଭାଗଜୀ ଓ ଭାଗଜୀ, ପ୍ରାଣ ଏବଂ ହ୍ୟାଟି [ବେଲ୍ଟନ]’ଙ୍କ ପାଇଁ ଲିଖିତ।)”

ସେମାନେ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଚାଲିବେ। ସେମାନେ ପଶୁ । ଉ । ପ କରି ଫେରି ନ ଆସିଲେ, ଯେଣେକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରିବି, ମୁଁ ଦୀପାଧାରକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇ ଦେବି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧୂସର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି ଯେ ଇଶ୍ଵର ନିଜ ଆତ୍ମ । ଓ ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ; କାରଣ ମୋର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଉପହାସ ଓ ଘୃଣାର ଆତ୍ମ । ଅଛି। ହାଲୁକାଚିତ୍ର ତା, ତୁଚ୍ଛ ତା, ପରିହାସ ଓ ଠିକି ପ୍ରତିଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି। ସେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ସ୍ଥିର କରିନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ହସ୍ତେ ପ୍ରକୃତି ଲିପି କରା ଚିତ୍ର । ଚିର ଆଲୋକରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପଶୁ । ଉ । ପ ନ କଲେ ଦୁଃଖରେ ଶୟନ କରିବେ। ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି: ତୁମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ଯତ୍ନ ରୁହ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ। ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଥିବା ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ମୁଁ ସାହସ କରିନଥିଲି।”

“ବ୍ୟାପକ କ୍ରୀତରେ ସ୍ଵପ୍ନ, ଉତ୍ତମ କିରଣରେ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମିନିଆପୋଲିସ୍‌ର ସଭାରେ ଯେମାନେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଏହି ଆଲୋକ ପାଖକୁ ଆସି, ପ୍ରଭୁ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଠାଇଥିବା ସତ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି? କିଏ ନେତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ପଦେ ପଦେ ଚାଲିଛନ୍ତି? କିଏ ନିଜମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଭ୍ରାନ୍ତ, ନିଜମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧତା, ନିଜମାନଙ୍କର ଇର୍ଷ୍ୟା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ସନ୍ଦେହ, ଏବଂ ସତ୍ୟପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି କରିଛନ୍ତି? ଜଣେ ମଧ୍ୟ ନୁହେ; ଏବଂ ଆଲୋକକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଅବହେଳାର କାରଣରୁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପକ୍ଷରେ ଛାଡ଼ିଦେଇଛି; ସେମାନେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନେ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କରିଦେଇଥାନ୍ତା।”

“ମିନିଆପୋଲିସ୍‌ରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାନ ପ୍ରକାଶତଃ ଏକ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ବାଧା ଥିଲା, ଯାହା ବହୁ ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ, ପ୍ରଶ୍ନକାରୀମାନଙ୍କ, ସତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କ ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆବଦ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କଟ ଆସିବ, ଯେମାନେ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ବିଷୟବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଏତେ ସ୍ଵସ୍ଵଭାବେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଯାହା ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି ତାହାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ହେବ। ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ନିରାପଦ ପଥ ହେଉଛି ନିମ୍ନତାରେ ଚାଲିବା, ନିଜ ପାଦପଥକୁ ସିଧା କରିବା, ଯେଣୁ ଖୋଟା ପଥରୁ ଧରି ନହେଉ। ଆମେ କାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହୁଛୁ—ଯେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଚାଲନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଭରସା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ, କିମ୍ବା ନିଜ ଅନୁମାନିତ ପ୍ରଜ୍ଞାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା, ନିଜେ ଦ୍ଵାଳାଭିତ୍ତିରେ ଚାଲୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ—ଏହା ସମସ୍ତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ।”

“ସତ୍ୟର ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସମୟ, ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି, ତାହା ଏକ ଭୟାବହ କ୍ଷତି ହୋଇଛି; କାରଣ ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନରେ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଆଗକୁ ଥାଇପାରୁଥାନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯଦି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାନ୍ତେ, ଯେଣିକି ସେମାନେ ଜାଣିପାରୁଥାନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଭାବ ପରି ନିଶ୍ଚିତ, ତେବେ ଅନେକ, ଅନେକ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗ ହୋଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦେବତା ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ସତ୍ୟର ବିରୋଧରେ ଗ୍ରାହଣକାରୀ ଦୀବାର ପରି ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା କର୍ମୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ଜଗତ ତୁଳନାତ୍ମକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ।”

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ହରୀମାନେ ଉପଦେଶ ଯତ୍ନ ହେଉଛି, ଏବଂ ଏକତାବଦ୍ଧ ସ୍ଵରରେ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ବାଉଁ । ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ, ତୁମକୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଧୂ ନି ଦେଇ, ଯେପରି ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଧାଉଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ମହାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିକା ପାଳନ କରୁଥାନ୍ତି—ଏହାହିଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭଲ ଶ୍ୟ ଥିଲା। ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରିତ ସେହି ଅନ୍ୟ ଦୂତଙ୍କର, ଯିଏ ମହାଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ ଆଲୋକ ପୃଥିବୀକୁ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ

କରିଦେଇଥାନ୍ତ ।। ଆମେ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ପଛକୁ ପଢ଼ିରହିଛୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନ୍ଧ ତାରେ ଦଣ୍ଡ ଯମାନ ହୋଇ ସେହି ବାଉଁଶର ଅଗ୍ର ଗତିକୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ—ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଯେ ଅନୁସାରେ ମିନିଏପୋଲିସ ସଭାରୁ ଦ୍ଵି ଲକ୍ଷ ପ୍ର ବୀପ ପରି ପ୍ର ସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଥିଲା—ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କ, ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନିପ୍ର କରୁଛୁ ଏବଂ ବୁଝୁଛୁ ଓ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ର ମନର ଅନ୍ଧ ତା ଓ ହୃଦୟର କଠୋରତା ବ୍ଵା ଯା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି।”

“ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚିତର୍କରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ସମୟ ବ୍ୟୟ ହୋଇଛି; ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେବେକି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନେ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ଶୋକାକୁଳ ଓ ଅଧୀର ହୋଇଥିଲେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା—ତାହାର ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି କେତେ ଅସ୍ଥମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହୋଇଛି। ଯେମାନେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଧର୍ମକତାର କବଚ ପିନ୍ଧି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵକୁ ସମ୍ମାନ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କୃପା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ଅନେକ, ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ, ଏବଂ ଅନେକ, ଅନେକ ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ଯେପରି ଯେମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇପାରୁଥିଲା, ସେହିପରି ସତ୍ୟଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ବହୁତ ସଶକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଅନ୍ଧକାରର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ରହିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ ସତ୍ୟର ସେହି ସନ୍ଦେଶ ବିରୋଧରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ପୂର୍ବାଗ୍ରହ ଜନ୍ମ କରାଇଛି, ଯାହାକି ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତମାନେ ମାନବୀୟ ମାଧ୍ୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ—ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମୀ ଗଣନା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମକତା।” The 1888 Materials, 1066–1070.